

Regeringen tillægger det afgørende betydning, at der ikke blot i de kommunale instanser, men også på det centrale plan sikres en nøje koordination mellem det sociale og det sundhedsmæssige område. Forslaget i § 21, stk. 3, om sundhedsstyrelsens repræsentation i socialstyrelsens styrelsesråd må ses på denne baggrund.

Blandt sundhedsmæssige opgaver, der vil falde ind under lovforslagets almindelige styrelses- og forvaltningsregler, kan fremhæves sundhedspleje og hjemmesygepleje.

Lovforslagets bestemmelser om den kommunale virksomhed (kap. 2-6) gælder ikke for Københavns kommune. Dette må ses i sammenhæng med, at der på en række områder gælder særlige regler for Københavns kommune vedrørende styrelsen af anliggender efter den sociale lovgivning, og at lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, der træder i kraft den 1. april 1970, ikke gælder for Københavns kommune. Det er regeringens hensigt senere at søge de for Københavns kommune gældende regler tilpasset efter de grundprincipper, der i øvrigt er lagt til grund for dette lovforslag. En under Københavns kommune nedsat kommission arbejder med strukturproblemer på socialforvaltningens område i hovedstaden.

Til kapitel 2.

I dette kapitel er samlet forskellige bestemmelser om kommunalbestyrelsens beføjelser og opgaver vedrørende de af lovforslaget omfattede sociale og sundhedsmæssige forhold.

Til § 2.

Paragraffen fastslår kommunalbestyrelsens almindelige kompetence til at træffe afgørelse i de af bestemmelsen omfattede sociale og sundhedsmæssige anliggender. Undtagelser herfra må således have udtrykkelig hjemmel. En sådan undtagelse vil det være, når afgørelser henlægges til det i § 6 omhandlede udvalg eller det i § 7 nævnte børne- og ungdomsværn. Det må dog — i overensstemmelse med den hovedlinje, der har været fulgt for så vidt angår de nuværende sociale udvalg og børne- og ungdomsværn — være det absolutte hovedprincip, at anliggender vedrørende enkeltpersoner, som skal afgøres af et folkevalgt organ, henlægges til selvstændig afgørelse i de nævnte udvalg og værn.

Til § 3.

Med den ændrede kommunale inddeling og henlæggelse af flere sociale opgaver til kommunerne vil den samfundsmæssige betydning af kommunens forvaltningsmæssige opbygning på dette område vokse.

Det må derfor anses for hensigtsmæssigt, at hovedlinjerne herfor af kommunalbestyrelsen — på grundlag af udkast affattet af det i § 6 nævnte udvalg — fastlægges i et regulativ, der skal godkendes af amtsrådet. Der er herved ikke tænkt på regler af egentlig styrelsesmæssig karakter, idet sådanne regler forudsættes indarbejdet i kommunens almindelige styrelsesvedtægt, der godkendes af indenrigsministeriet i henhold til lov om kommunernes styrelse.

Blandt forhold, som det kan være naturligt at regulere ved det omhandlede forvaltningsregulativ, kan nævnes eventuel inddeling af den i lovforslagets § 9 omhandlede social- og sundhedsforvaltning i visse større forvaltningsenheder, vigtigere retningslinjer for publikumsbetjeningen, den administrative udformning af lovpligtige ordninger som husmoder afløsning, hjemmehjælp og hjemmesygepleje samt social- og sundhedsforvaltningens samvirke med andre organer, der virker på social- og sundhedsområdet eller andre områder af væsentlig betydning for dette. Det tilsigtes ikke herved at gribe ind i kommunernes interne kompetence- eller personaleforhold. Det må i øvrigt forudsættes, at der optages drøftelser mellem socialministeriet og de kommunale organisationer med henblik på udformning af vejledende retningslinjer for regulativernes udarbejdelse.

Til § 4 og 5.

I § 4 og i § 5, stk. 1 fastslås som hovedprincip; at kommunale institutionsprojekter på det sociale og sundhedsmæssige område — og tilsvarende projekter vedrørende offentligt støttede private eller selvejende institutioner — alene kræver amtsrådets godkendelse af skitseprojektet, medens det i øvrigt er overladt til kommunalbestyrelsen at tage endelig stilling, herunder til totalprojektet. Bestemmelserne gælder dog kun, hvor anden fremgangsmåde ikke er foreskrevet i særlig lovgivning.

Bestemmelserne må indtil videre hovedsagelig betragtes som en programmerklæring, idet den gældende lovgivning vedrørende institutioner for børne- og ungdomsforsorg, revalidering, pleje- og omsorgsforanstaltninger m.v. i vidt omfang indeholder videregående krav om projektgodkendelse, oftest ved centrale myndigheder.

For en række institutioner, der oftest vil være indrettet med henblik på betjening af større områder ned kommuner, vil det være nødvendigt at kunne fastsætte særlige regler om projektgodkendelse, jfr. lovforslagets § 14, stk. 2. Der vil dog her i mange tilfælde være tale om institutioner, som kan tænkes opført og/eller drevet af andre end kommuner, herunder særlig af amtskommuner, jfr. herom bemærk-